

Η ΔΙΧΟΝΟΙΑ ΤΟ ΣΑΡΑΚΙ ΤΗΣ ΦΥΛΗΣ ΜΑΣ

Γράφει ο Ιωάννης Ασλανίδης

- Εάν προβούμε σε μια αναδρομή στα ιστορικά γεγονότα, από την έναρξη της Επανάστασης του 1821 μέχρι σήμερα, και σταθούμε σε ορισμένα από αυτά θα διαπιστώσουμε το μεγάλο μας πρόβλημα που δεν μας αφήνει να ορθοποδήσουμε παρ' όλο ότι, σαν Ελλάδα και σαν Έλληνες έχουμε την δυνατότητα για πολύ καλύτερη Μοίρα.

- Δυστυχώς! παρ' όλα αυτά δεν παραδειγματιζόμαστε από τα εγκληματικά λάθη του παρελθόντος, δηλ. της διχόνοιας και της έλλειψης συνεργασίας των πολιτικών δυνάμεων της χώρας. Και! για τα δύο με θλίψη το λέω, δεν μας φταίει κανένας, την ευθύνη φέρουν ακέραια, οι ασχολούμενοι με την πολιτική εξουσία στη χώρα μας.

- Παρακάτω! επιλεκτικά και λίαν συνοπτικά θ' αναφερθούμε σε ορισμένα παραδείγματα, από τα οποία έπρεπε να διδαχθούμε: δυστυχώς, όχι μόνο δεν διδαχθήκαμε μέχρι σήμερα, αλλά συνεχίζουμε να διοικούμε την χώρα με την διχόνοια και την έλλειψη συνεργασίας. Να δούμε πόσο θα αντέξει η χώρα μας ακόμη για να παραμείνει ελληνική.

α. Άνοιξη του 1825, στο Ναύπλιο ο Παλαιών Πατρών Γερμανός λέει στον Παπαφλέσσα: «Δεν θέλουμε να ενοήσουμε ότι τίποτε δεν εκάμαμε νικήσαντες τους Τούρκους, αν δεν νικήσουμε και σύντομα μάλιστα τα πάθη μας. Η Διχόνοια, να ο μεγάλος εχθρός. Αυτή ξεθεμελιώνει σπίτια, ρημάζει λαούς και βασιλεία. Αυτή θα μας φάει...».

- Δυστυχώς! το χειρότερο αποτέλεσμα της διχόνοιας ήταν ότι, χρειάστηκε η επέμβαση τριών Ευρωπαϊκών Δυνάμεων στην Ναυμαχία του Ναυαρίνου, για να σωθούμε. Η Διχόνοια και τα πολλά «ΕΓΩ» που δεν μπόρεσαν να γίνουν «ΕΜΕΙΣ», μας φιλοδώρησαν με προστάτες, από τον ασφυκτικό εναγκαλισμό των οποίων, δεν έχουμε ακόμη γλυτώσει και πολύ φοβούμαι δεν πρόκειται να γλυτώσουμε.

β. Μετά την απελευθέρωση των Ιωαννίνων (21-2-1913) από τον Τουρκικό ζυγό, ο Ελληνικός Στρατός συνεχίζει απελευθερώνοντας μία-μία και τις πόλεις της Βορείου Ηπείρου, μέχρι έξω από την Αυλώνα.

- Στις 17 Δεκ. 1913 δυστυχώς, η Ιταλία και η Αυστροουγγαρία, εξυπηρετώντας δικά των συμφέροντα, με το αμαρτωλό πρωτόκολλο της Φλωρεντίας, δημιουργούν για πρώτη φορά το Αλβανικό Κράτος, περιέχοντας στα όριά του και την Β. Ήπειρο. Μάλιστα, με εκβιασμό προς την τότε Ελληνική Κυβέρνηση, να διαλέξει μεταξύ των νησιών του Ανατολικού Αιγαίου και της Β. Ηπείρου. Το γεγονός αυτό ξεσήκωσε τους Έλληνες της Β. Ηπείρου, σε ένοπλη εξέγερση με αποκορύφωμα να πετύχουν την αυτονομία της Β. Ηπείρου στις 17-2-1914, υποχρεώνοντας τους Αλβανούς να υπογράψουν το Πρωτόκολλο της Κέρκυρας στις 17 Μαΐου 1914. **Σύμφωνα με το Πρωτόκολλο αυτό, αναγνωρίζονταν το αυτόνομο και το αυτοδιοίκητο της Β. Ηπείρου.**

- Η έναρξη του Α΄ Π.Π. και η έκρυθμη κατάσταση στην Αλβανία, αναγκάζει τους Ευρωπαίους να επιτρέψουν την είσοδο του Ελληνικού Στρατού, για αποκατάσταση της τάξεως στην Β. Ήπειρο. Έτσι ο Ελληνικός Στρατός ελευθερώνει για 2^η φορά την Β. Ήπειρο. Η Ένωση της Β. Ηπείρου με την Μητέρα Ελλάδα πραγματοποιήθηκε με την συμμετοχή 16 αντιπροσώπων στη Βουλή των Ελλήνων. **Αυτά! όσο υπήρχε ομόνοια και συνεργασία κομμάτων στους πολιτικούς μας.**

- **Δυστυχώς! μόλις άρχισε ο διχασμός και η έλλειψη ομοψυχίας στην Ελλάδα (Βενιζέλου- Β. Κωνσταντίνου), έδωσαν την ευκαιρία στους Ευρωπαίους προστάτες των Αλβανών, ν' αποσπάσουν και πάλι την Β. Ήπειρο, από τον Εθνικό Κορμό την Ελλάδα.**

γ. **Ακόμη! η Μικρασιατική Καταστροφή και ο εξανδραποδισμός και η καταστροφή των Ελλήνων της Μ. Ασίας, έχει τις βάσεις του στην διχόνοια, και στην Αντιπαλότητα των Κομμάτων της Βουλής των Ελλήνων, των οποίων το πάθος των, τους είχε τυφλώσει τόσο πολύ που δεν εις ήσαν σε θέση ν' αντιληφθούν ποιο ήταν το συμφέρον της Ελλάδος και τι πρέπει να γίνει την εποχή εκείνη και τι δεν πρέπει.**

δ. Στους ηρωικούς αγώνες των Ελλήνων, κατά τον Ελληνοϊταλικό και Ελληνογερμανικό Πόλεμο, οι Έλληνες που ήσαν ενωμένοι για ένα σκοπό μεγαλούργησαν. Το μαρτυρούν πάμπολλες δηλώσεις των πρωτεργατών της εποχής εκείνης, από τις οποίες παραθέτω εδώ, δύο μόνο, για του λόγου το αληθές:

(1) ΑΛΕΞΑΝΤΕΡ, πρώτος Λόρδος του Βρετανικού Ναυαρχείου, στις 28/10/41 επισήμανε σε λόγο του «Δεν είναι υπερβολή να πούμε, ότι η Ελλάδα ανέτρεψε το σύνολο των Σχεδίων της Γερμανίας, εξαναγκάσας αυτήν ν' αναβάλλει για έξι (6) εβδομάδες την επίθεση κατά της Ρωσίας. Διερωτώμαστε ποία θα ήταν η θέση της Σοβιετικής Ένωσης χωρίς την Ελλάδα».

(2) ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΣ ΡΟΥΣΒΕΛΤ, πρόεδρος των Η.Π.Α. την εποχή του Β' Π.Π., δήλωσε: «Όταν και οι πλέον ατρόμητοι Άνδρες, έχουν χάσει κάθε ελπίδα, ο Ελληνικός Λαός ετόλμησε με υπερηφάνεια ν' αμφισβητήσει το αήττητο των Μηχανοκίνητου θηρίου του Γερμανικού Στρατού».

- Μετά το τέλος του Β' Π.Π. η ανθρωπότητα ανέπνευσε, η ελευθερία και το δίκαιο επεκράτησαν και οι λαοί πλέον ελεύθεροι, άρχισαν την αναστήλωση της χώρας των, μέσα από τα ερείπια του Β' Π.Π. Η Ελλάδα νικήτρια τότε και δοξασμένη, με πρωταρχικό ρόλο στην ήττα του φασισμού, αλλά ευρισκόμενη στο χείλος του αφανισμού, αντίκρισε με ελπίδα το φως της Ελευθερίας, μέσα από τα ερείπιά της. Όλοι οι Έλληνες ανέμεναν το θαύμα, ζούσαν με την Ελπίδα, ότι χάρις στην ζωτικότητα και το δημιουργικό πνεύμα της φυλής, θα βαδίζαμε ενωμένοι στην ανασυγκρότηση και προ παντός στην δικαίωση των Ελληνικών θυσιών και την ικανοποίηση επί τέλους των Εθνικών πόθων του Ελληνικού λαού.

- Αλλά! οι ωραίες προσδοκίες και τα ωραία όνειρα, για την δημιουργία μιας Μεγάλης Ελλάδος, αντάξιας των νικηφόρων αγώνων της διαλύθηκαν. Οι τότε πλανεμένοι Έλληνες, καθοδηγούμενοι από τον διεθνή κομμουνισμό, εξαπέλυσαν το «Δεκεμβριανό κίνημα», διότι οι τότε πολιτικοί μας δεν συμφώνησαν στην μοιρασιά της εξουσίας. Μετά την καταστολή των Δεκεμβριανών 1944 και την συμφωνία της Βάρκιζας, δυστυχώς η προσφορά της εκατόμβης αίματος στο βωμό της ελευθερίας για τους Έλληνες δεν σταματά, και μάλιστα με καθαρά Ελληνικό πλέον αίμα. Ακολουθεί ο ύπουλος αδελφοκτόνος πόλεμος μεταξύ του Ελληνικού Στρατού και των στασιαστών κομμουνιστών, βοηθούμενων από τον ακήρυκτο πόλεμο των ομόρων κρατών, ο οποίος άρχισε τον Οκτώβριο 1947 και τελείωσε τον Αύγουστο του 1949.

- Τότε συνέβη το χειρότερο, απώλειες σε νεκρούς και τραυματίες πολύ περισσότερους από το Β' Π.Π., διότι οι αντιμαχόμενοι ήσαν αμφότεροι Έλληνες, η Ελλάδα χωρίστηκε στα δύο και κατεστράφη ολοσχερώς και έτσι το όνειρο και η εθνική ευκαιρία χάθηκε για πάντα.

Ρωτάει και προβληματίζεται ο Έλληνας πολίτης, με μια στοιχειώδη αναδρομή στην πρόσφατη ιστορία του τόπου μας, παρατηρούμε πόσα δεινά έχει υποστεί η Πατρίδα μας, εξ αιτίας του **διχασμού** και της **έλλειψης συνεργασίας των κομμάτων**, γιατί οι πολιτικοί Ηγέτες μας δεν παραδειγματίζονται;

- Πρέπει επιτέλους να καταλάβουν κάποτε οι πολιτικοί μας, σε μια Δημοκρατία, μόνη η Κυβέρνηση χωρίς την συνεργασία της Αντιπολίτευσης, δεν μπορεί να σώσει την χώρα μας. Έλεος πλέον!

- Ελπίζαμε με την είσοδο νέων σε ηλικία ανθρώπων στην πολιτική κονίστρα, θα άλλαζαν την παλαιοκομματική άθλια νοοτροπία στην χώρα μας, αντιλαμβανόμενοι τα κομματικά λάθη του παρελθόντος (Διχόνοια και διαχωρισμός των Ελλήνων μέχρι μίσους μεταξύ των, «Εγώ» μόνο μπορώ και κανένας άλλος), δυστυχώς και αυτοί ακολουθούν τα ίδια πατήματα, χωρίς καμία αλλαγή. **Κρίμα.**

- Εάν κανείς ανοίξει την τηλεόραση για να παρακολουθήσει συζήτηση και δηλώσεις των αρχηγών κομμάτων, απογοητεύεται, θλίβεται και απελπίζεται, το μόνο που βγαίνει έξω, είναι η προσπάθεια πώς ο ένας θα εκθέσει τον άλλο. Και ενώ γύρω μας έχει ανάψει φωτιά, και τα διάφορα προβλήματα, εθνικά, παιδείας, οικονομικά κ.λπ. πνίγουν τους Έλληνες, αυτοί δυστυχώς είναι πάντα στο ίδιο μοτίβο, ποιος θ' ανέβει ή ποιος θα παραμείνει στην «καρέκλα».

- Τέλος! Εάν αυτή η νοοτροπία των πολιτικών μας συνεχίσει έτσι, τότε η χώρα μας, αυτή η «Ζαφειρόπετρα στην γη στο δακτυλίδι», θα πηγαίνει από το κακό στο χειρότερο και ο αιώνιος «διχασμός» θα συνεχίζει το καταστροφικό έργο του με διάφορες μορφές (Μνημόνια, υποτακτικοί, αναρχία, ανεργία, ανασφάλεια, ανύπαρκτη εξωτερική πολιτική, συμβόλαιο αντεθνικά δουλείας και υποταγής ως η Συνθήκη των Πρεσπών κ.λπ.), με την εκτός ελέγχου φθηνή φενάκη ρητορική πολιτική αντιπαράθεση, άνευ ουσίας και προ παντός με ψευδεπίγραφα διλήμματα.

- **Λέει ο ΑΠΟΛΛΩΝΙΟΣ Ο ΤΥΑΝΕΥΣ:** «Εκείνοι που ξεχωρίζουν την πολιτική από την ηθική, ποτέ δεν θα καταλάβουν ούτε την μία, ούτε την άλλη».

Αντιστράτηγος ε. α. Ιωάννης Μ. Ασλανίδης
Επίτιμος Διοικητής της Σ.Σ.Ε.